

Nr 177.

Av herr Tjällgren m. fl., om skyndsamma åtgärder för reglering av virkesimporten.

Det ekonomiska läget för skogshanteringen i vårt land är som bekant sedan någon tid tillbaka synnerligen tryckt. Avverkningarna ha till stor del måst inställas på grund av de låga priserna. De enskilda skogsägarna kunna vid försäljningar ofta icke ens uppnå priser, som täcka arbets- och transportkostnaderna, varför drivningarna måste inställas. En stor mängd jordbrukare, som äro beroende av inkomster från skogsbruket, finna sig härigenom försatta i en ohållbar situation, liksom även kommunernas ekonomi är starkt hotad. Det torde ha gått så långt, att kommunerna i vissa trakter av landet, där skogsbruket spelar en större roll för befolkningens utkomst, snart stå inför ekonomiskt sammanbrott, om icke bättre konjunkturer inträffa eller statsmakterna i en eller annan form kunna träda hjälpande emellan.

Icke blott skogsägarna utan även arbetarna lida hårt av detta sakernas tillstånd. Enligt uppgift har exempelvis domänstyrelsen nödgats vidtaga kraftiga lönesänkningar uppgående till i genomsnitt 10 %, i vissa fall dock betydligt mera. Att dessa åtgärder, som framtvingats av det dåliga utbytet av skogshanteringen just nu, träffa arbetarna med redan förut i jämförelse med andra arbetarekategorier ganska låga löner är att beklaga.

Det måste under sådana förhållanden anses märkligt att en ej obetydlig import av trävaror fortfarande äger rum till vårt land, en import som i varje fall kan sägas vara onödig men dessutom verkar störande på marknaden icke blott genom sina pristryckande verkningar utan även därigenom att det utländska virket uppblandas med svenskt till skada för kvalitén och i sin mån bidrager till att försämra ställningen för vår trävaruhantering, vilket går ut över både skogsägare och arbetare. Det uppgives att en del trävarubolag importera avsevärda mängder virke, ehuru de lika bra skulle kunna göra sina uppköp inom landet. Att detta verkar pristryckande är tydligt.

Efterföljande tabell visar storleken av Sveriges införsel av timmer (stat. nr 712 och 713) under år 1931 med fördelning på inköpsländer (preliminära uppgifter):

Varuslag	Norge		Finland		Sovj.-Europa		Summa	
	kbm.	kr.	kbm.	kr.	kbm.	kr.	kbm.	kr.
Trävaror, oarbetade: av furu eller gran: timmer, mastträ o. spiror: . . . av 25 cm. (10 eng. tum) eller större dia- meter i lilländan ..	17,394	320,685	5,562	95,065	36,363	708,459	59,319	1,124,209
under 25 cm. (10 eng. tum) intill 5 cm. (2 eng. tum) diameter i lilländan	115,109	1,508,418	11,668	159,937	45,955	821,549	172,732	2,489,904

Utom timmer torde särskilt av vedbränsle stora mängder ha importerats under fjolåret, även denna import lika onödig, då den svenska veden får ruttna bort i skogarna av brist på avsättningsmöjligheter.

Beträffande de åtgärder, som kunna tänkas ifrågakomma, kunna givetvis olika meningar råda. Man synes emellertid ha att välja på antingen importförbud eller något slags kvotsystem för införselns reglering. Ombud för landets skogsägareföreningar ha bl. a. uttalat sig för sistnämnda åtgärd, varvid införseln från de olika länderna skulle baseras på medelimporten under de senaste 5 åren. Ehuru importförbud vore det effektivaste medlet skulle ett kvotsystem troligen även kunna rätt avsevärt begränsa importen och framförallt hindra plötslig översvämning å marknaden vissa år.

Vi anse oss alltså böra hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om skyndsamma åtgärder för reglering av virkesimporten antingen genom importförbud eller införande av ett kvotsystem baserat på medelimporten från olika länder under de senaste fem åren.

Stockholm den 22 januari 1932.

L. Tjällgren.

Ernst Svenson.

Fr. Julin.

Karl Andersson
i Eliantorp.

Anton Pettersson.

Petrus Nilsson.